

einem gegebenen Augenblick da sein BHAG. 5, 26. भृष्मेकः प्रथममासं वर्ता-
मि च भविष्यामि च MUIR, ST. IV, 298, 8. अतीतानागता भावा ये च वर्तसि
साप्रतम् Spr. 3412. प्रकृणासमपवेत्ता वर्तते शोतरःमः 990. इयं च वर्तते
संद्या BRAHMA-P. in LA. (III) 53, 22. मम प्रसवसमयो वर्तते PĀNKAT. 74,
19. वर्तते इयं मध्यः R. GOOR. 1, 73, 23. कालावस्था तदा स्वन्या न सा
वर्तति साप्रतम् MBH. 3, 11229. सार्थं संप्रति वर्तते Spr. 1960. VET. in LA.
(III) 29, 19. कोपस्थायं न कालो मे साध्यमन्यद्वि वर्तते KATHAS. 21, 77.
श्रब्दस्तुप्रयमन्वस्याएवं वर्तते PĀNKAT. 101, 1. वर्तमान *gegenwärtig*; n. Gegen-
wart BHAG. 7, 26. P. 3, 2, 123. 3, 131. MĀLAT. 3, 13. BHAG. P. 8, 13, 1. SAR-
VADARÇANAS. 7, 12. 9, 21. 10, 6. 50, 5. HALĀJ. 5, 94. VOP. 5, 27. 23, 1. PĀNKAT.
48, 8. वर्तिष्यमाणं जूकुन्याम् SARVADARÇANAS. 10, 6. वर्त्सवत् dass.
BHATT. 8, 67. — 11) im gegebenen Augenblick noch da sein, am Leben
sein UTTARĀR. ed. COW. 66, 2. KATHAS. 18, 229. bestehen: तेनेदं वर्तते
जगत् Spr. 3200. वर्तते इयं मक्खान्योः कल्पायाये इयन्यत्यप्यः। संगमो न-
गरोपाते स सुयोपक्रमस्तयोः || RIGA-TAR. 5, 98. noch Geltung haben,
fortgelen so v. a. aus dem Vorhergehenden zu ergänzen sein: श्रप्तेति-
ति वर्तते PAT. zu P. 8, 3, 67. Kāc. zu 1, 1, 50. 57. 2, 89. Schol. zu 25.
Comm. zu NĀJAS. 2, 1, 49. — 12) das zur copula geschwächte sein: ता-
वेकनिश्चयौ u. s. w. निरत्तरमवर्तताम् MBH. 1, 7622. ज्ञुग्युस्ता च वर्त्स्या-
मि (वर्त्स्यामि die neuere Ausg.) पतिपैतिर्निरकृता HARIV. 4620. लद्धीना
वर्यं सर्वं वर्तामः सततं विभो Verz. d. Oxf. H. 80, a, 27. 58, b, 36. साप्रतं
सा इस्वला वर्तते VET. in LA. (III) 8, 9. 29, 14. KUMĀRAS. 5, 65. RAGH.
19, 19. KATHAS. 29, 137. 37, 221. Kāc. zu P. 4, 1, 56. RIGA-TAR. 6, 267.
PĀNKAT. 69, 17. समायातः VET. in LA. (III) 7, 14. fg. निद्रपृष्ठमेव स्थानं
वर्तते HIT. 26, 11, v. 1. इष्टव्यो वर्तते स नः KATHAS. 102, 45. लावाणके
इस्माकं गतानां वर्तते चिरम् es ist lange her, dass 15, 123. इति मे वर्तते
बुद्धिः so ist meine Meinung R. 5, 92, 9. mit einem absol.: सत्यमतीत्य
हृषितो हृषिश्च वर्तते वाजिनः so v. a. übertreffen an Geschwindigkeit ČAK.
6, 5. — 13) hervorgehen aus (abl.), entstehen in (loc.): मुखो इवर्तते ब्रह्म
पुरुषस्य BHAG. P. 3, 6, 30. fg. विशो इवर्तते तस्योर्वोः 32. — 14) trans.
mit einem acc.: वृत्तिम् *ein Verfahren einschlagen, versfahren* (mit loc. der
Person, selten mit प्रति) MBH. 1, 4832. 2, 152. 3, 14666 (वर्तामि). 15, 9.
11. 677 (वर्तसि). R. 2, 44, 5. 58, 18. 73, 8. R. GOOR. 2, 73, 25. 3, 1, 7, 10.
4, 17, 52. न लोकवृत्तं वर्तते वृत्तिलेतोः M. 4, 11. संवृत्तिम् R. GOOR. 2, 109,
31. anwenden, gebrauchen: सर्वोपायम् R. SCHL. 2, 82, 18. मयि क्रीर्पाय-
वर्तते KATHAS. 106, 30. तद्विपर्ययम् BHAG. P. 8, 21, 21. प्रिया खलु नो भवती
सती प्रियमवृत्तत् (अवृद्धत् Bṛ. Ā. UP.) so v. a. erweisen ČAT. Br. 14, 1,
4, 10. क्रिमिदं वर्तसे so v. a. treiben, then R. 7, 23, 5. — 15) nicht hier-
her scheint zu gehören: भूष्या वृत्ताय नो ब्रूक्लि यत् खनेम् तं वृष्यम् वृहle
aus und sage, wo im Boden u. s. w. (also वृत्ताय zu schreiben; =
स्पृष्टा MAHALA.) VS. 11, 19.

— caus. वर्तयति DvITIUP. 33, 108 (भाषार्थ, v. l. भासार्थ). श्रवीवृत्तत् und
श्रववर्तत् P. 7, 4, 7, Schol. VOP. 18, 4. वृत्तत् ved.; aus metrischen Rück-
sichten auch med. 1) in drehende Bewegung setzen, schwingen, rollen
lassen, schlendern: वृत्तयतं दिवे वृथम् RV. 7, 104, 4. अशु 19, 95, 12. fg.
श्रुक्षु इवं वर्तया पणिम् (SV. richtig पणिम्) 156, 3. चक्रम् 2, 11, 20. लृत्तवर्तं
(कर्वर्त) वर्तयति P. 3, 4, 39. अन्यान्हस्तवर्तमवीवृत्तत् BHATT. 18, 37. तस्य-
सततं वर्तयत्यौ MBH. 1, 809. दिनु चक्रमवर्तयत् BHAG. P. 9, 20, 32. कुरु-

बाङ्गले — निवचकवर्तिते (so v. a. वर्तितनिवचके; वर्तित = पालित
Comm.) 1, 16, 11. यो (वायु): ज्योतीषि वर्तयति ČAK. 103. श्रशृणि so v. a.
Thränen vergessen MBH. 1, 4468. R. 2, 38, 21. 100, 37. 6, 24, 4. 41. 101, 3.
BHAG. P. 4, 28, 49. — 2) drehen, dreheln: वृष्टा पद्मं स्वपु श्रवतपत्
RV. 4, 83, 9. लष्टा ते वर्षं वृत्तत् 6, 17, 10. गुटिकाम् Suca. 2, 88, 20. =
वर्तुलं करोति SIDDH. K. zu P. 3, 1, 15. सो इमन्यत फलानीति मोदकांश्च
सुवर्तितान् R. GOOR. 1, 9, 37. — 3) Etwas vor sich gehen —, einen Verlauf
nehmen —, von Stätten gehen lassen, verrichten: रोमन्थम् P. 3, 1, 15.
RAGH. 1, 52. घूतम् MBH. 2, 2508. यज्ञम् HARIV. 14378. इष्टिमैन्त्रीम् BHAG.
P. 9, 6, 26. पारायणम्, तुरायणम्, चान्द्रायणम् P. 5, 1, 72. संप्रति संभोग-
कामिप्रवृत्या वर्तितजन्मानः so v. a. erzeugt (°प्रवृत्यावर्जित° gedr.).
KUSUM. 23, 21. herrichten, zurichten: वर्तिते च सप्तदीपसमुद्भुद्धरविचित्रे
धरणीमण्डले PĀNKAT. 157, 24. सुवर्तित (जाल) MBH. 13, 2657. मक्षत्सा-
त्त्वम् so v. a. an den Tag legen, äußern 4, 671. नातवर्तयति धनत्सु ज-
लेदेवामन्दमुद्भितम् so v. a. erheben MĀLAT. 153, 2. — 4) (eine Zeit)
verlaufen lassen, zubringen, verleben: पुष्करे तु ततः शेषं कालं वर्तित-
वान् MBH. 1, 7976. काशन — श्रवतपत्यसमा: RAGH. 19, 4. रात्रिं काश्यचिद-
वेमा सौमित्रे वर्तयामहै R. 2, 53, 4. कथा वृत्त्या वर्तितं ते परं वयः BHAG.
P. 4, 1, 6, 3. दुःखोकवती लोके वर्तपिष्यामि ज्ञावितम् das Leben hinbrin-
gen R. 4, 19, 11. दुर्गतिम् ein armseliges Leben führen R. SCHL. 1, 59, 21.
वृत्तिम् ein Leben —, eine Lebensweise führen: तत्र॑ Līti. 8, 12, 11, 10,
18, 11. मयि पञ्चलमापने कं वृत्तिं वर्तपिष्यति R. 2, 63, 30. 7, 88, 3. ein
Verfahren einhalten Līti. 8, 7, 10. — 5) intrans. sein Leben hinbringen.
ein Leben führen: दीर्घकालं मम क्रोधाद्वृत्या वर्तपिष्यति R. GOOR. 1,
61, 22. अनेन वृत्तेन M. 4, 260. प्रूद्वृत्या 10, 98. कथा वृत्त्या वर्तितं वश-
रद्धिः तितिमण्डलम् BHAG. P. 1, 13, 8. एवं वर्तयन् KHAND. UP. 8, 13. वर्त-
पायामास मुदितो देवरातिव नन्दने MBH. 3, 3065. R. 1, 77, 15. 2, 74, 24. 7.
88, 3. leben —, bestehen von (instr.): भेतेण M. 2, 188. 11, 128. शिलो-
क्वान्याम् 4, 10, 6, 20. fg. निन्दितैः कर्मणः 10, 46, 50. कृच्छैः JĀG. 3, 50.
MBH. 3, 2306. 4071. 13, 2595. 3238. 13728. HARIV. 1269. 3794. 11205. R.
2, 24, 2. RAGH. 12, 20. KIR. 2, 18. SPR. 5002. VP. bei MUIR, ST. I, 181,
N. 12. BHAG. P. 8, 19, 33. MĀRK. P. 49, 28. 32. 60, 12. am Leben bleiben:
भवत्या च परित्यक्तो न नूनं वर्तपिष्यति R. 2, 24, 11 (28, 10 GOOR.). 51,
12 (48, 12 GOOR.). 86, 13 (94, 14 GOOR.). R. GOOR. 2, 63, 29. 113, 16. 3, 51,
12. KATHAS. 68, 104. — 6) eine Begebenheit vorführen, erzählen: किं भूया
वर्तपिष्यामि ते MBH. 1, 4589. आज्यानम् 3, 328. 5, 5421. 12, 8493. 13,
485. 508. 2248. 8034. 4652. 14, 640. HARIV. 4379. 8553. R. 4, 3, 4. Verz.
d. OXF. H. 8, a, 17. हृत वो वर्तपिष्यामि दानस्य फलमुत्तमम् auseinander-
setzen, vorführen MBH. 14, 2711. ब्रह्म वर्तन, lehren BHAG. P. 9, 16.
25. — 7) einschen, erkennen: भावदितैः क्रिपदितैः ऋच्यदितैः यथात्मनः |
वर्तयन् (= अतोचयन Comm.) स्वानुभूयेन त्रीन्वप्रान्धुनते मुनिः || BHAG.
P. 7, 1, 62. — 8) शिरः oder शीर्षम् bei den Juristen so v. a. sich zu
einer Strafe bereit erklären, wenn der Andere durch ein Gottesurtheil
gereinigt wird, Vishnu in Z. d. d. m. G. 9, 679. JĀG. 2, 96; vgl. शीर्षकास्थ
95. — 9) mit dat. sich kümmern um, sorgen für: न्यायोपतेष्यः ČAKU.
GĀBU. 4, 8.

— desid. विवर्तिषते und विवृत्सति P. 4, 3, 92. 7, 2, 59. VOP. 8, 121.
19, 2. विवर्तिष्यते, विवृत्सता, विवृत्सतुम् P. 7, 2, 59, VĀRTT., Schol.